

118 . Peștera | Comuna: Moieciu | Județ: Brașov | Punct: Peștera Liliecilor (Peștera Mare) | Anul: 2010

Anul: 2010

Cod RAN: 41532.02

Perioade: Preistorie

Epoci: Paleolitic, Mezolitic

Categoriile sit: Domestic

Autori: Marin Cârciumar, Daniela Iamandi, Elena Cristina Nițu, Radu Ștefănescu, Emanuel Tudor

Instituții: Universitatea "Valahia", Târgoviște, Complexul Național Muzeal "Curtea Domnească", Târgoviște, Universitatea "Valahia", Târgoviște, Muzeul Județean de Istorie Brașov, Universitatea "Valahia", Târgoviște

Raport

Peștera Liliecilor aparține arealului carstic Bran-Dragoslavele, fiind săpată în calcarul jurasic din Dealul Bisericii situat în nord-estul satului Peștera, com. Moieciu, jud. Brașov.

A fost cercetată pentru prima oară în perioada 1957-1958 de un colectiv condus de C.S. Nicolăescu Ploșor. În 1957 a fost săpată o secțiune orientată longitudinal, pornind de la gura peșterii și până în fundul acesteia, însumând 44 m². Prima parte a peșterii a fost deranjată de construirea unei mânăstiri în incinta acesteia, de aceea sedimentul nu depășea 0,50 m grosime. Adâncimea la care s-a ajuns variază în funcție de orientarea patului peșterii, ajungând până la maxim 1,95 m. În 1958, săpăturile din această peșteră continuă, realizându-se trei secțiuni care însumau 32 m. p. După cum se poate observa, vechile săpături s-au concentrat în galeria principală a peșterii, unde au fost identificate trei niveluri arheologice încadrate în gravettian, aurignacian și mustertian.²

Săpăturile de salvare din anul 2010 au fost motivate de mai multe aspecte. Primul motiv este legat de verificarea stratigrafiei peșterii, care, după cum am menționat, prezintă trei niveluri arheologice. Piesele încadrate în mustertian sunt destul de puține și greu de atribuit unui anumit facies, de aceea, este necesară descoperirea unui material litic mai bogat. În privința nivelului aurignacian, de asemenea trebuie realizate mai multe observații, mai ales că în ultimul timp s-a demonstrat că în cazul așezărilor paleolitice în peșteră, acest facies a fost prost definit. Putem da exemplu în acest sens peștera Gura Cheii-Râșnov și peștera Cioarei, unde se vorbea în literatura arheologică despre existența unor nivele aurignaciene, care s-au dovedit ulterior a fi alte faciesuri de paleolitic superior.

A fost săpată o secțiune de 2 m² situată în continuarea SI/1957, în partea din spate a peșterii. La fel ca și în anul precedent, nu s-au putut delimita mai multe niveluri arheologice, așa cum au fost publicate în studiile anterioare. De asemenea, s-a constatat o acumulare mare de galeți rulați pe întreaga coloană stratigrafică. Acest lucru este un element important pentru determinarea modului de sedimentare a peșterii. Considerăm că sedimentarea s-a realizat prin aport fluvial, o dovadă în plus fiind și activarea frecventă a peșterii după perioadele ploioase.

Săpătura a fost îngreunată de existența blocurilor mari de calcar, însă cu toate acestea, în campania din acest an secțiunea a fost săpată până la patul peșterii. Întreg sedimentul a fost trecut prin sită, iar înregistrările au fost realizate tridimensional, adâncimile fiind raportate la un unic punct 0.

Descoperirile constau în materiale litice și faună foarte bogată și bine conservată. Piese sunt reprezentate prin așchii, fragmente de lame și deșeuri, realizate din silex și jasp. Din punct de vedere tehnologic, acestea se înscriu într-un facies din paleoliticul superior.

Ca urmare a constatărilor efectuate în urma acestei campanii arheologice, a fost reanalizat întreg materialul litic descoperit de-a lungul timpului în această peșteră. Analiza materialului litic din peștera Liliecilor a implicat o serie de dificultăți privind încadrarea pieselor într-un anumit nivel arheologic.

Conform marcajului de pe piesele care proveneau din săpăturile vechi, s-a putut observa cu ușurință că materialul reflectă un context stratigrafic destul de nesigur al descoperirilor.

Având în vedere rezultatele arheologice din săpăturile realizate de-a lungul timpului în această peșteră, inclusiv cele efectuate de noi în 2009 și 2010, considerăm că în peștera Liliacilor nu se pot delimita cu exactitate niveluri arheologice individuale, acest lucru fiind datorat sedimentării peșterii și activării frecvente a acesteia.

Informații suplimentare online

[Raportul 4654 din cronica.cimec.ro](#)

[Localizare pe hartă, folosind Mapservet Cimec.ro](#)
